Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No. 35 29 AUGUSTUS 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

BIJ ONS THUIS hebben wij twee nichijes te logeren gehad. Twee aardige kinderen zijn het en wij vonden het preitig ze om ons heen te hebben. Je moet weten, dat ze in een kleln dorp wonen. Je begrijpt dus, hoe plezierig ze hei vonden een tijdje in de grote stad door te brengen. Ik deed mijn best het de beide meisjes naar de zin te maken en hun alles te laten zien, wat interessant voor hen kon zijn. Eerst gingen wij met hen naar Artis, toen een dagje naar Volendam en Marken. Ook brachten wij een bezoek aan hei Gool en bekeken hei koninklijk Paleis in Soestdijk. Wij maakten met een rondvaartboot een iocht door de grachien van Amsierdam, wij gingen naar een leuke tekenfilm kijken.... Van alles en nog wai bedachten wij, wat voor de twee meisjes plezierig kon zijn. O, ze vonden het allemaal ook wei prettig en ze waren dankbaar. Maar toch merkte ik wel, dat ze nog naar iets anders verlangden. Ik vroeg hun of ze soms nóg iets wilden zien, maar Ik merkie, dat ze het niet durfden zeggen. Weei je, het zijn heel bescheiden meisjes en ik denk dat hun ouders vóór het vertrek hadden gezegd, dat ze niet lastig mochten zijn en hun oom niets mochten vragen.
Het was dus heel moeilijk voor ons om ie weten te komen wai er nu nog aan haperde. Op de laatste dag van hun verblijf bij ons was het mooi weer en ik wisi werkelijk niet goed meer, waar Ik met de meisjes naar toe zou gaan. Ik zei zo langs mijn neus weg: „Laten wij eens naar Schiphol gaan. Zo'n vliegveld is wel meer geschikt voor jongens, maar misschien vinden jullie hei toch niet àl te vervelend er een uurije door te brengen."
Wel, toen had je die nichtjes moeten zien! Ze klapten van vreugde in de handen. Tot laat in de avond ben Ik met hen op Schiphol gebleven. Ze waren er bijna niet weg te krijgen. Ze vonden alles „machtig", zoals ze zelden en op de terugweg kreeg ik te horen, dat ze van hei begin af naar niets anders hadden verlangd.
Ik ben weer wat wijzer dan Ik was thuis gekomen. Het was mij duidelijk, dat de jeugd van tegenwoordig toch wel een beetje anders is dan die van vroeger en dat voor sommige meisjes het spelen met de pop niet meer het allerleukste is....

DONALD.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Van de week kwam er een brief van een jongen, die aan het strand logeert. Hij schreef me dat hij zich erg pijn gedaan had, want dat hij in een kwal getrapt had; „En wat is een kwal eigenlijk, Oom Donald?" vroeg hij in zijn brief. Het antwoord op deze vraag staat in dit blad! Je ziet, je krijgt op al je vragen een antwoord! Maar eerst moet je schrijven aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe komt te staan „Oom Donalds brievenbus". Tot schrijfs, allemaal!

THEO DE BREE, WINTERSWIJK: Nou, jij hebt de weddenschap gewonnen, hoor! Een flamingo is een vogel met heel dunne poten. De reep chocola is verdiend. Smul er maar lekker van!
MARIETJE JANSEN, HELMOND: Of ik wel eens in Brussel ben geweest? En of, maar deze zomer kom ik er niet. Je verheugi je natuurlijk geweldig op de vacantie, hè? Heel veel plezier, hoor!
KOERT ZWART, GOUDA: Och joh, trek je er niets van aan! Als jij graag tien boterhammen mee naar school neemt voor tussen de middag, dan moet je dat doen. Je wordt er groot en sterk van!
JANNY SMIT, SNEEK. Alweer lemand met zulke heerlijke vacantieplannen. Ik word gewoonweg jaloers. Nu maar op goed weer hopen, hè, want zeilen in de regen zal wel niet zo'n pretje zijn!!
ANDRÉ v. d. BOSCH, HENGELO: Je schrijft al keurig voor een jongen van acht jaar! Je vindt het op school zeker wel leuk? De drie neefjes Kwik, Kwak en Kwek doen je de hartelijke groeten. Zij zijn niet zo dol op leren!
WILLY HOLLANDER, ROOZENDAAL: Eerst leek dat puzzletje me erg moeilijk, maar toen ik de letters tien keer nagelezen had, zag Ik de oplossing ineens. „Ik zie Emma thee zetten" moest het zijn, hè? Ik vind mezelf een hele Piet!
JAN TIMMERMANS, DEN HELDER: Oei, jij steit me een moeilijke vraag! Of ik vind dat meisjes leukere briefjes schrijven dan jongens? Nou, dat ligt eraan. Het ene meisje schrijft me een heel lange brief, het andere meisje doet hei in een paar regeltjes af.. en zo is het met de jongens ook. Ik zou niet kunnen zeggen, wie hei beter doen!
LOUISE VAN LIT, APELDOORN: Wat enig dat jullie een televisietoestel hebben! Nee hoor, ik heb er nog geen kunnen kopen. Geen geld. Maar naar de radio luister Ik heel vaak.

EN MAAR BLAZEN OP DAT GLAS!

In Denemarken is een glasfabriek, die een orkest heeft zoals er nergens ter wereld één bestaat. Dit orkest is namelijk samengesteld uit elf glasblazers, die op trompetten, hoorns, trombones, ja zelfs op een tuba spelen, welke van glas zijn gemaakt. De glazen instrumenten werden door een bekend glasblazer met de meeste zorg vervaardigd en ze moeten werkelijk uitstekend klinken. Alleen moet men bij het vervoer natuurlijk een beetje oppassen.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Deze week komen de namen van de prijswinnaars van prijsvraag nummer 29 niet in het blad! Maar je hoeft niet bang te zijn, dat er daarom ook helemaal geen prijzen zijn! Alle kinderen, die een prijsje gewonnen hebben, krijgen hun pakje en een briefje thuisgestuurd! Dus heb nog maar even geduld, misschien ben je wel één van de gelukkigen! En wanneer dit niet zo mocht zijn, treur dan nog maar niet, want de wekelijkse prijsvraag komt gauw weer terug van vacantie! Dan beginnen we weer met goede moed en we hopen dat jullie dan een prijsje winnen!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak ses - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16,50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

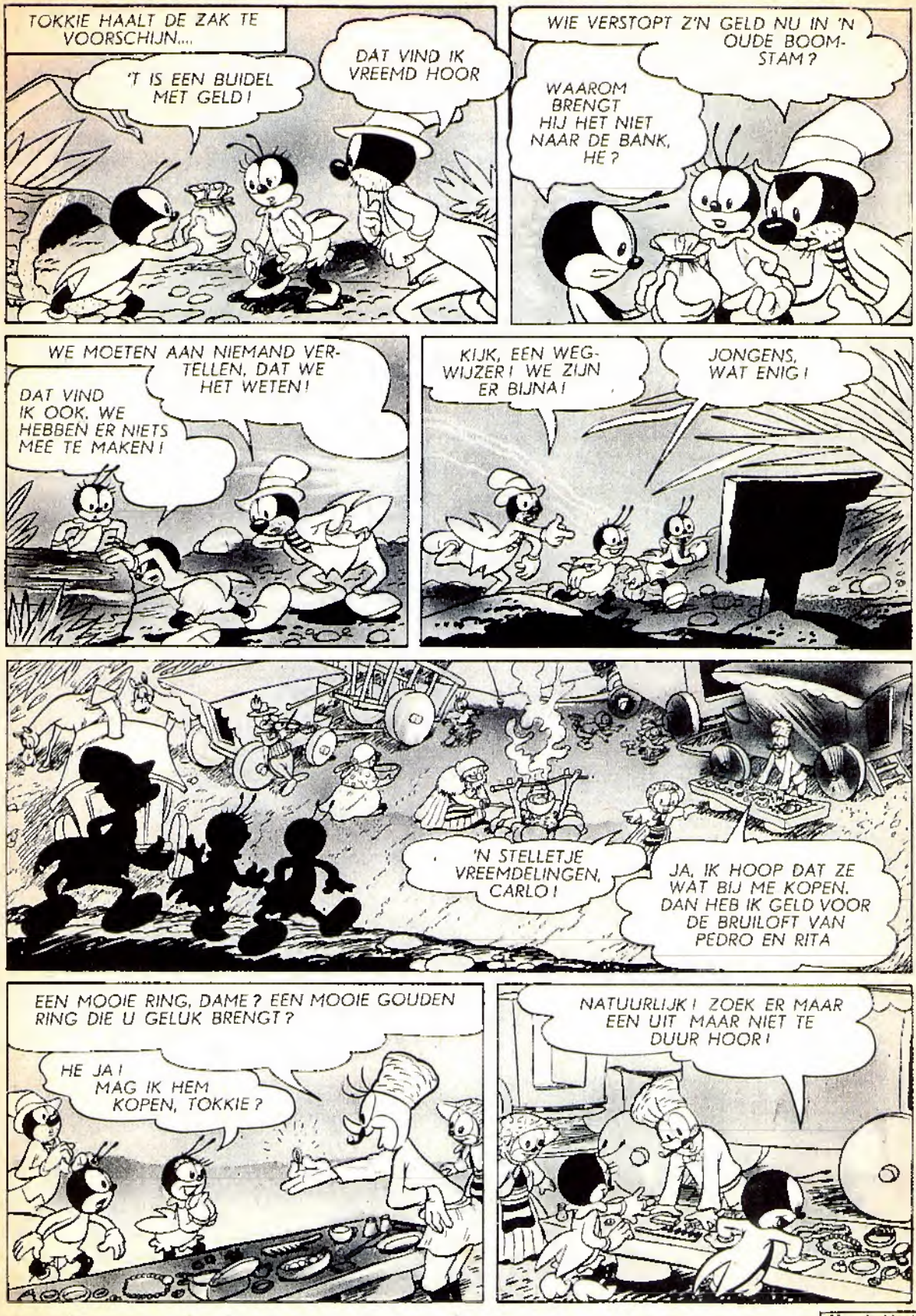

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

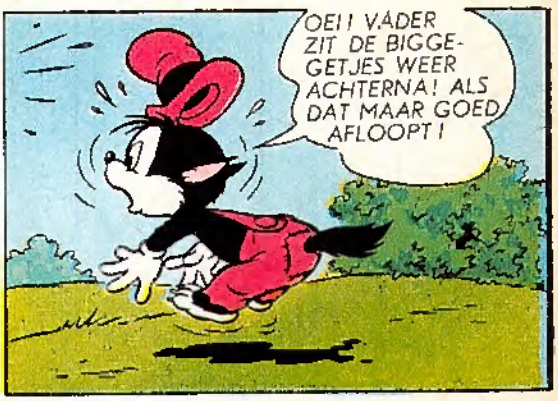

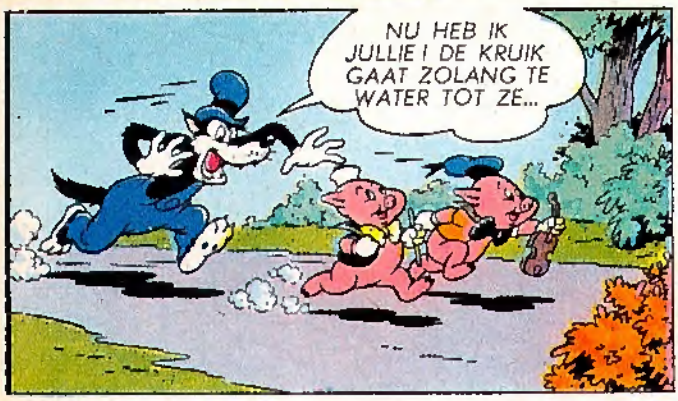

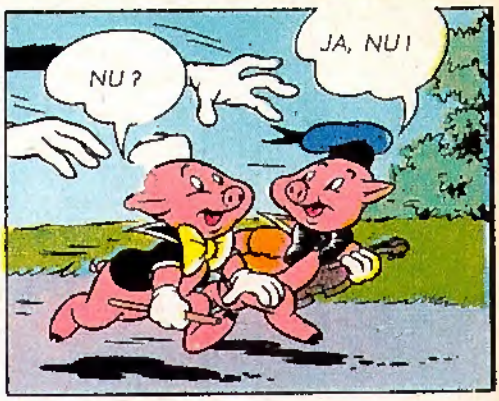

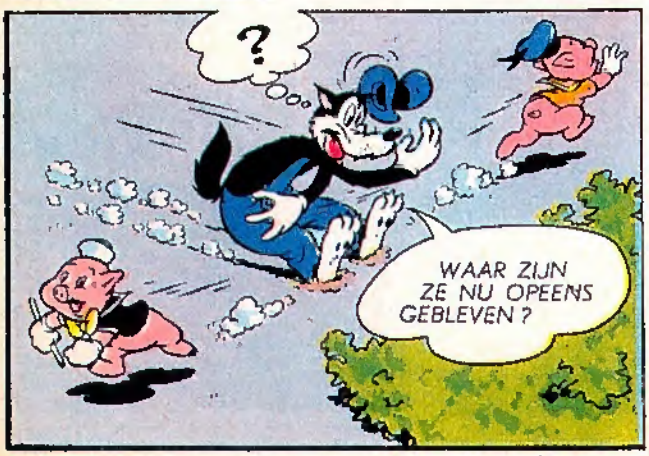

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

JAN HIJZELENDOORN

Voor Jan Hijzelendoorn, de Nederlandse kampioen der amateursprinters, was het helemaal geen sensatie meer toen hij de laatste keer — half Juni — het ere-podium in het Olympisch Stadion opstapte. Nee, het is bijna een gewoonte van hem geworden om één keer per jaar een roodwitblauwe trui — de beloning voor de nationale kampioen — aan te trekken en dan een ereronde te rijden. Dat doet de Amsterdammer nu al zes jaar achtereen. En er is zelfs niet één renner, die hem kan bedreigen. Vele keren is Jan ook naar de wereldkampioenschappen afgevaardigd. Hij was in Parijs, in Roeour (België), in Milaan en andere plaatsen waar internationale sprintwedstrijden gehouden werden. Maar een wereldtitel kan Hijzelendoorn maar niet veroveren. Daarvoor mist hij de felle start zodra een beslissing gaat vallen; hij heeft geen demarrage, zeggen de wielerdeskundigen.

Jan Hijzelendoorn is al heel jong met fietsen begonnen. Het hard fietsen heeft hij niet van vreemden, want zijn vader kon er vroeger ook wat van. Die werd al in 1924 Nederlands kampioen bij de amateursprinters. Andere liefhebberijen hield zoon Jan er niet op na. Met uitzondering van een goed partijtje boksen, maar dan beperkte hij zich tot toeschouwer. Voor de rest is het hard werken in de zaak van zijn papa, die in Amsterdam een grote paardenslagerij heeft. Aan deze zaak heeft Jan — evenals zijn vader vroeger — een leuke bijnaam te danken. Men noemt hem namelijk dikwijls „de hit".

Toen Jan Hijzelendoorn, die nu 24 jaar is, lid werd van de wielerclub „Le Champion" (de Franse naam voor „de kampioen") kwamen de successen snel. Nadat hij de titel van zijn vereniging gewonnen had, volgde in 1948 het eerste nationale kampioenschap. Jan mocht toen naar de Olympische Spelen in Londen, maar door een val werd hij reeds in de series uitgeschakeld. Later heeft hij de „Grote Prijs van Kopenhagen" gewonnen, welk succes wel het mooiste is, dat hij tot op heden heeft behaald. Vorig jaar was hij deelnemer aan de Spelen in Helsinki. Tegen de Italianen had hij geen kans. Jan Hijzelendoorn behoort tot de kleine groep wielrenners, die deze sport vele jaren lang als amateurs beoefenen.

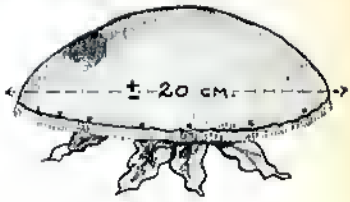

EEN RODDELTJE OVER EEN KWAL

Als je deze zomer een dag of misschien wel langer aan zee bent en je gaat eens fijn pootje baden, kan het gebeuren dat er een doorzichtig, glibberig heerschap juist in de richting van jouw blote benen dobbert. Ga hem zo vlug mogelijk uit de weg, want ik verzeker je dat de OORKWAL, die het in negen van de tien gevallen is, beslist geen goede bedoelingen met je heeft. Zijn naam heeft hij te danken aan zijn ufohaamsvorm. Onder aan de schijf hangen een aantal bladvormige armen. Tevens is deze schijf voorzien van een massa tastdraden, welke onophoudelijk in beweging zijn. Deze tastdraden dienen om de gevangen prooi stevig vast te houden. Ze scheiden een giftige, prikkelende stof af waardoor de bult, die uit kleine zeediertjes bestaat, gedood wordt. In de buitenste laag van de huid ziet men talrijke blaasjes, die in een scherpe stekel eindigen. Wanneer nu die stekels met iets, bijvoorbeeld jouw blote benen, in aanraking komen, dan trekt het blaasje zich samen, waardoor zich een holle draad uitrolt. Het brandende zuur wordt door die holle draad naar buiten geperst, waar het vocht in de wondjes komt, die de stekels hebben gemaakt. Zijn jullie dus aan het strand en zie je ergens een oorkwal ronddobberen, ga dan maar „een straatje om" en laat door dat venijnige heerschap je heerlijke dag aan zee niet bederven.

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst op een andere bladzijde de antwoorden te zoeken! 1. Wie was Jacob van Heemskerk? 2. Wanneer kwam de goudvis in Europa? 3. Wat is een kotter?

HET MORSE ALFABET.

A.	•–	O.	–––	1.	•————
B.	–•••	P.	•––•	2.	••–––
C.	–•–•	Q.	––•–	3.	•••––
D.	–••	R.	•–•	4.	••••–
E.	•	S.	•••	5.	•••••
F.	••–•	T.	–	6.	–••••
G.	––•	U.	••–	7.	––•••
H.	••••	V.	•••–	8.	–––••
I.	••	W.	•––	9.	––––•
J.	•–––	X.	–••–	10.	–––––
K.	–•–	Y.	–•––		
L.	•–••	Z.	––••		
M.	––				
N.	–•				

SAMUEL MORSE EN ZIJN ALPHABET.

Natuurlijk hebben jullie allen wel eens van „Morse-tekens" gehoord. De Morsetekens zijn afkomstig van Samuel Morse. Hij werd in 1791 in Charlestown geboren. Als kleine jongen deed hij niets liever dan tekenen. Later begon hij te schilderen. Ook had hij veel belangstelling voor electrische toestellen en hij zwoegde in alle stilte dan ook aan een vermetel denkbeeld, dat hij tot leven wilde brengen. Na vele jaren van hard werken kwam hij met een electrische telegraaf te voorschijn, maar noch in Amerika, noch in Engeland wilde men er iets van weten.

Frankrijk had meer vertrouwen in de uitvinding van Samuel Morse, en begon met het toestel, waaraan de uitvinder steeds allerlei verbeteringen aanbracht, te werken. Aanvankelijk kreeg hij er geen cent voor, maar toen op 24 Mei 1844 de eerste electrische telegraaflijn tussen Washington en Baltimore werd geopend, ontving Samuel Morse zoveel geld, dat hij besloot niet meer te werken doch weer te gaan schilderen. Hij stierf in 1872, in de wetenschap dat zijn toestel de hele wereld veroverd had.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1,95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Gelllustreerde Pers N.V." — Alle rechten voorbehouden.*

SCHAT

GELUKKIG, Jim Hawkes was aan zijn vervolgers ontsnapt. Heel onverwacht dook een bondgenoot op: Ben Gun, de man, die al vijf jaar lang op Schattenéiland had doorgebracht. Die man had zelfs een heel eenvoudig bootje, waarmee hij Jim naar de Hispania kon terugbrengen. En dan zou die Ben zich te goed kunnen doen aan brood met kaas. Maar dat kanonschot stuurde de boel weer in de war.

„Er is vast iets op de Hispania gebeurd!" riep Jim uit. En gevolgd door Ben Gun klom hij op een rots, waarvan hij de zee en ook het schip kon zien. Maar zijn scherp speurend oog ontdekte dadelijk nog iets anders. „Kijk daar, Ben!" wees hij, „daar komt een kleine boot aanvaren. Ik geloof vast, dat de kapitein en de andere mannen daar in zitten. Die komen mij natuurlijk halen! Zie je dat Ben?" Ja, Ben zag het. Maar erg verheugd was hij er niet over. Hij was liever zelf naar de Hispania gegaan. „Ben Gun krijgt geen brood en kaas!" mompelde hij. Jim hoorde die woorden niet eens, want al zijn aandacht was gericht op de kleine boot, die langzaam de kust naderde. „Kapitein Smollet!" schreeuwde hij. — „Houd je stil!" waarschuwde Ben Gun. „Wil je John Silver naar je toe roepen. Kijk, daarginds liggen zijn twee boten op het strand. Wie weet waar hij rondzwerft!" Jim begreep dat hij dom gedaan had en hij zweeg. Bovendien had hij ook al bemerkt, dat zijn geschreeuw de boot niet bereikte. Die was nog te ver weg. Weldra zou Jim echter een onaangename ontdekking doen. Er was iets op de Hispania niet in orde. Wat had enkele minuten geleden dat eerste kanonschot te betekenen? Plots, daar was een lichte vuurgloed op de Hispania en.. boem! daar dreunde het kanon weer. „Ze richten op de boot, waar de kapitein in zit!" jammerde Jim. De jongen snelde naar een ander rotspunt, iets dichter bij 't strand en ook iets hoger. Scherp tuurde hij naar de Hispania. Boem! deed het kanon weer. „Goede genade!" kreet Jim, „Merry staat bij de kanonnen."

„Wie is Merry?" vroeg Ben.

„Merry is een valse kerel! Een zeerover. Net zo gemeen als John Silver. Hij loopt over het schip alsof hij de baas is."

„Dan is het niet moeilijk te begrijpen, wat er aan boord van de Hispania gebeurd is!" klonk de stem van Ben Gun alles behalve opgewekt. „De kapitein en zijn vrienden zijn natuurlijk er op uit getrokken, om jou te zoeken. En daarvan hebben die Merry en zijn handlangers gebruik gemaakt, die zijn nu de baas op het schip." Als om deze woorden te bevestigen, klonken achter elkaar twee kanonschoten. Rondom de boot van de kapitein spatten de kogels in het water. „Ik zie de dokter en de jonker ook!" riep Jim. „Ze richten hun geweren op de muiters." Geweerschoten weerklonken. Maar vlak daarop daverde het kanon weer. De toestand voor de mannen in de kleine boot werd gevaarlijk. Op dat moment

deed Ben Gun weer een nieuwe ontdekking. „Hij is het! Hij is het!" riep hij bijna angstig uit. Jim keek even verrast op. Zou die Ben toch niet helemaal goed bij zijn hoofd zijn?

„Daar, daar!" wees Ben. Jim gluurde tussen rotsen en bomen door naar een ander gedeelte van het strand. En ineens wist hij, wat Ben bedoelde. John Silver was daar! Als een dolle draaide hij op zijn ene been in de rondte, terwijl zijn kruk een wijde boog maakte. Zijn kornuiten stonden om hem heen en schenen ook al erg opgewekt te zijn. „Die hebben de boot van de kapitein natuurlijk ook gezien!" bedacht Jim. „Dat kon wel eens vechten worden!" John Silver was uitgedanst. Het was duidelijk te merken, dat de anderen hem mee naar het strand wilden hebben, daar, waar de kleine boot zou landen.

Maar lange John zwaaide met zijn knuppel en schudde met zijn hoofd. „Wat zouden ze toch gaan doen?" vroeg Jim zich zelf af. Het was heel goed mogelijk, dat ze de kapitein en zijn vrienden zouden opwachten, dat zag het er voor de muiters niet erg rooskleurig uit. Maar het was ook

TENEILAND

heel goed mogelijk, dat in het brein van John een ander plan was opgekomen. „Zullen we ook naar het strand afdalen?" stelde Jim voor.
„En dan in de handen van die vreselijke John Silver vallen?" riep Ben Gun uit. „Dat nooit! We moeten rustig afwachten, wat er gebeuren gaat en pas hulp gaan bieden, als dit mogelijk is." Jim voelde wel, dat Ben gelijk had. Afwachten moest hij. Zijn geduld zou echter niet op een lange proef gesteld worden. Weer flitste er een licht op de Hispania. Weer klonk er een doffe dreun en meteen daarop gaf Jim een schreeuw van schrik. De boot van de kapitein was getroffen! En goed ook, want ze zonk onmiddellijk. Gelukkig waren ze al dicht bij het strand, zodat de mannen, tot aan hun middel door het water wadend, zich konden redden. Jim zag de kapitein, de dokter en de jonker het strand opklimmen. „Daar zijn ze....!" juichte de jongen. Meteen wilde hij al de rotsen afspringen en naar het strand toerennen. Maar Ben Gun versperde hem de weg. „Wil je zo in de armen van John Silver lopen....?" vroeg hij.

„Maar ze moeten toch weten, dat ik hier ben! Ik moet ze toch roepen?"

„Neen, dat moet je niet doen, als je leven en je vrijheid je lief is. De afstand is nog veel te groot. Voor jij bij de kapitein bent, is één van de mannen van John Silver bij jou. Jij moet met mij meegaan. Ben Gun weet nu, wat hij wil!" Vragend keek Jim de vreemde man aan.
„Ja, vervolgde die vriendelijk. „Ben Gun weet nu, waar de kapitein en zijn mannen heen gaan!" Jim viel van de ene verbazing in de andere. „Weet jij waar ze heen gaan?" herhaalde hij. — „Ja, kom maar mee, dan zal ik het je vertellen."
Nog even keek Jim van de hoge rotspunt over de zee. In de verte lag de Hispania. Rustig nu. Van zijn vrienden zag Jim niets meer. Die waren tussen de bossen van het eiland verdwenen. Alleen bij de boten van John Silver was beweging. „Ik geloof, dat John Silver en zijn mannen in de boten stappen!" riep hij.

„Dat zou me niets verwonderen!" antwoordde Ben. „En voor ons is dit op het ogenblik wel het beste. Zo bereiken wij veilig het fort!" — „Is hier dan een fort op het eiland?" vroeg Jim verbaasd.
„Ja, dat is hier al gebouwd door de mannen van kapitein Flint. Je kapiteln heeft natuurlijk de kaart van het Schatteneiland." Dat had Ben al begrepen. „Jullie komen niet voor de lol hier heen. Welnu, op die kaart staat het fort ook getekend. Daar gaat de kapitein naar toe. En daar zal ik je ook brengen." Ben en Jim trokken over smalle bospaadjes en drongen door struikgewas heen. Ben wist de weg hier wel. Plotseling, toen ze uit het bos traden, zag Jim het zogenaamde fort voor zich. In het midden, op een heuveltje, stonden enkele kleine gebouwtjes. Het terrein in een grote boog er om heen, was afgezet met dicht op elkander staande palen. Slechts op een enkele plaats was een ruimere opening om mens en dier door te laten. „Daar zijn je vrienden!" Wees Ben.
Jim zag nog net, hoe de deur van een der huisjes achter iemand werd dichtgedaan. „Ze zijn net allemaal binnen!" verklaarde Ben Gun. „Het wordt tijd, dat jij ze gaat goede dag

zeggen." — „Maar je gaat toch mee!" Maar de vreemde schudde het hoofd.
„Jim, je bent een beste jongen. Dat meen ik wel te mogen zeggen. Maar je kapitein en de anderen ken ik niet. Ik lever mezelf zo maar niet aan hen over. Pas als ik het erewoord van de kapitein heb, zal ik hem ontmoeten. Boven op de top van die heuvel daar."
Jim beloofde de boodschap over te brengen en rende nu op het fort toe. Bij een open ruimte kon hij net nog even de zee zien. Een ogenblik scheen het, of zijn hart stil zou staan. Hij zag de Hispania. Maar in de mast woei de piratenvlag: Een doodshoofd met twee beenderen! Wat had dat te beduiden?
Jim begreep er niet veel van. Op wat hij zo dadelijk te horen zal krijgen, moeten jullie nog een weekje wachten.

DE RAADSELKIST

1. **Kruiswoordpuzzle:** Van links naar rechts: 1. arm, 2. zeeterm voor wind, 3. steen. Van boven naar beneden: 4. Noachs vaartuig, 5. maand in het voorjaar.

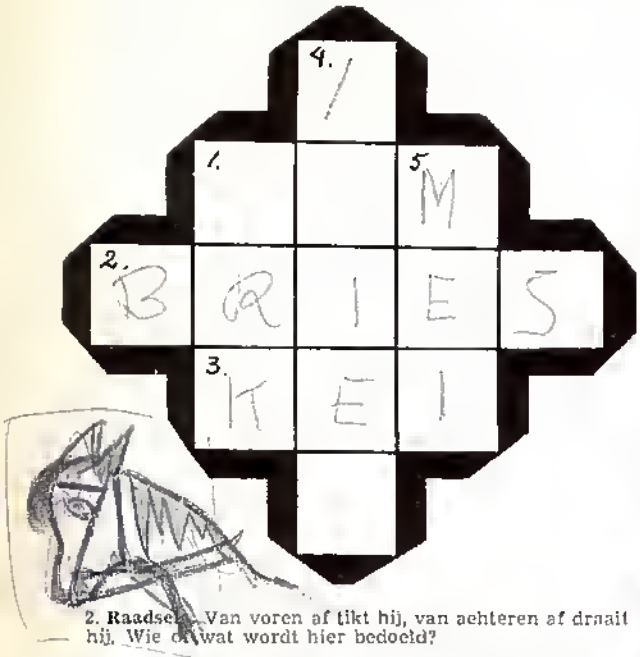

2. **Raadsel:** Van voren af tikt hij, van achteren af draait hij. Wie of wat wordt hier bedoeld?

Ik ben een woord van vijf letters en heel hard. Haal je mijn voorste letter weg, dan zit ik aan je voet, als je ten slotte nog een letter wegneemt, ben ik eenzaam. Welke drie woorden worden hier bedoeld?

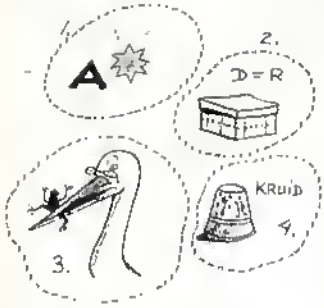

3. Welke bloemen stellen deze tekeningen, genummerd van 1 tot 4, voor?

DRIE VRAGEN (ANTWOORDEN)

1. De bekende vlootvoogd uit de 80-jarige oorlog. 2. In de 17e eeuw werd de goudvis uit China naar Portugal gebracht. 3. Een kotter is een vissersvaartuig.

LACH ER MAAR EENS OM.

Keesje is soms wel eens een beetje wild in de tuin. Mooie bloemen worden dan vernield.., het grint komt tussen het gras en.. Keesje's vader is daar altijd erg kwaad om. Op het laatst is het zo, dat Keesje ook wel eens de schuld krijgt van iets dat hij niet gedaan heeft. Toen op een ochtend door een hevige storm dan ook een boom in de tuin was omgewaald, stond Keesje er met een benauwd gezicht naar te kijken.
„Wat is er nu met je aan de hand?" vroeg moeder dadelijk. — „Als pappie maar niet zegt dat ik die boom uit de grond heb getrokken," antwoordde Keesje.

OPLOSSING RAADSELKIST NO. 34

1. **Kruiswoordpuzzle:** Van links naar rechts: 1. zaal, 2. aker, 3. kaas, 4. waal, 5. oven, 6. olie, 7. riem, 8. drie, 9. egel, 10. noot, 11. boos, 12. ogen, 13. echt, 14. krat.
2. 17 driehoeken. 3. **Rebus:** Het zijn niet de slechtste vruchten waaraan de wespen knagen.

WIJ LEREN BEROEMDE SCHILDERS KENNEN!

De schilder Salomon Mesdag werd op het eind van de vijftiende eeuw in Zeeland geboren. Hij werkte vooral veel in Middelburg. Daar woonde hij ook en daar werd hij in 1628 deken van het St. Lucasgilde. Hij was een heel goed portretschilder, dat betekent dat hij goed gezichten kon schilderen, weet je nog wel? De vrouw die hij hier geschilderd heeft, is Mevrouw Anna Boudaen Courten. Kijk eens goed naar het prachtige kant van de kragen en de manchetten van haar japon. Zie je, hoe fijn en echt Salomon Mesdag dat geschilderd heeft? En de parels om haar polsen, de speld op de onderste kraag, de ringen aan haar vingers, ze zijn allemaal zo precies en zo mooi op het doek gebracht! De japon, die Anna Boudaen Courten draagt, is gemaakt van zwaar damast en zij draagt een onderrok van bestikte zijde. De kleding van die tijd was schitterend, maar erg lastig! Stel je voor, dat je moeder er zo bij zou lopen en dat zij met al dat goed aan de was moest doen! Nee, dan zijn de moderne kleren toch heel wat prettiger om te dragen! Maar je moet toegeven, dat het geheel van japon, kragen, manchetten en juwelen wel erg mooi uitkomt! Wanneer je eens in Amsterdam komt, kun je in het Rijksmuseum dit schitterende schilderij bewonderen, het is werkelijk de moeite waard!

Vervolg v. blz. 10

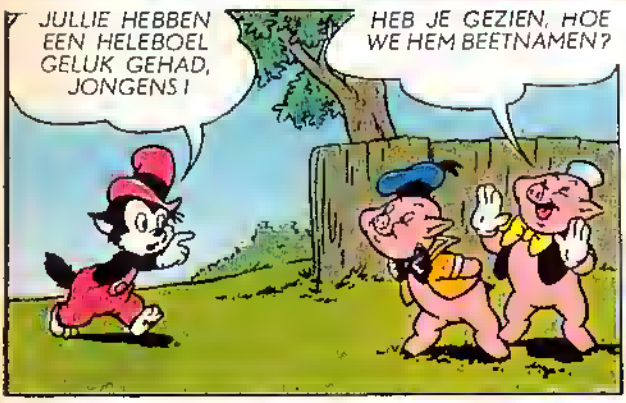

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

WALT DISNEY'S

PLUTO IS STRANDBEWAKER

PLUTO IS VOOR 'N TIJDJE STRAND-BEWAKER GEWORDEN - 'T IS LEUK!

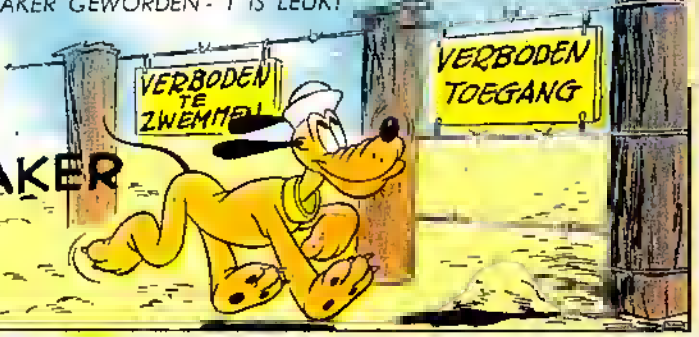

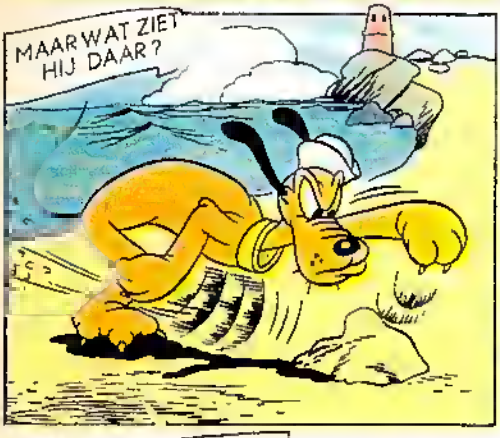

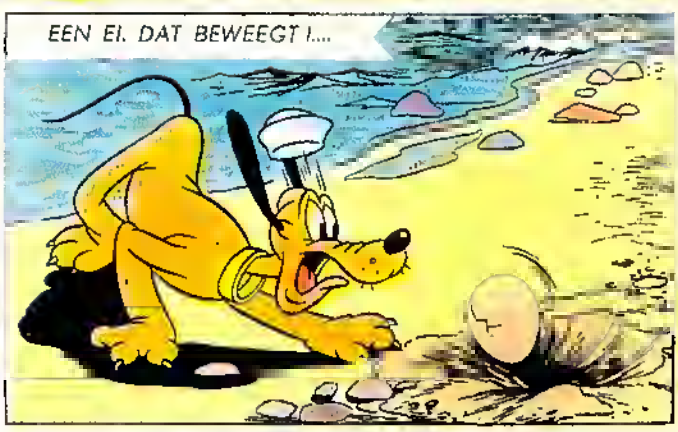

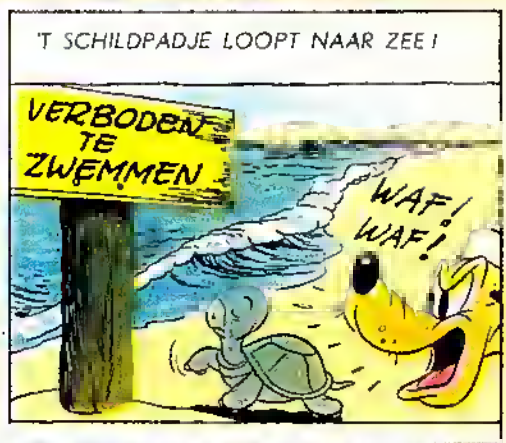

MAAR PLUTO HAALT 'T METEEN TERUG! HIER MAG NIET GEZWOMMEN WORDEN!

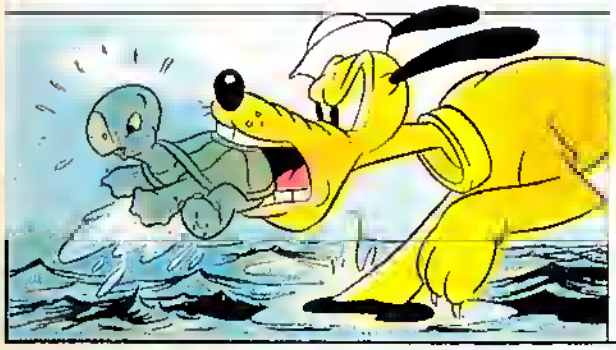

MET EEN BOOS GEZICHT ZET HIJ HET SCHILDPADJE WEER OP 'T STRAND

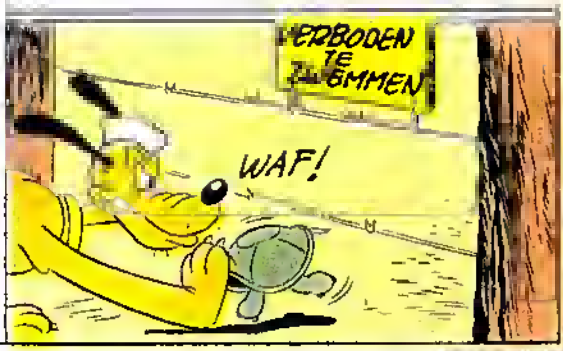

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

OP DE MAAT VAN HET BRUILOFTSLIED TREEDT KONINGIN ASTORIA NAAR VOREN MET PEDRO EN RITA, HET JONGE ZIGEUNERPAAR

KONINGIN ASTORIA HOUDT IN BEIDE HANDEN TWEE GROTE, ZWARE RINGEN VAN ZUIVER GOUD

DEZE GOUDEN RINGEN ZIJN HET TEKEN VAN EEUWIGE LIEFDE EN TROUW TUSSEN PEDRO EN RITA. IK, UW KONINGIN, SCHENK U DEZE!

MOGE UW HUWELIJK EVEN VROLIJK EN FEESTELIJK ZIJN ALS DEZE BLOEMEN!

NU VOLGT EEN HEERLIJK BRUILOFTSMAAL VOOR ALLE ZIGEUNERS EN... HUN GASTEN

IK BEN ZO ONTROERD! IK KAN WEL HUILEN....

FLINK ETEN, TONNIE! DAT ZAL JE GOED DOEN!

ALS HET MAAL IS AFGELOPEN NEEMT DE KONINGIN HET WOORD:

KOMT ALLEN MEE! WIJ TONEN HET JONGE PAAR HUN NIEUWE WONING!

PEDRO EN RITA ZIJN OPGETOGEN MET HUN NIEUWE WONING! ALLE ZIGEUNERS WUIVEN HEN TOE, WANNEER ZE STRALEND EN GELUKKIG WEGRIJDEN!

HOERA! LANG LEVE PEDRO EN RITA

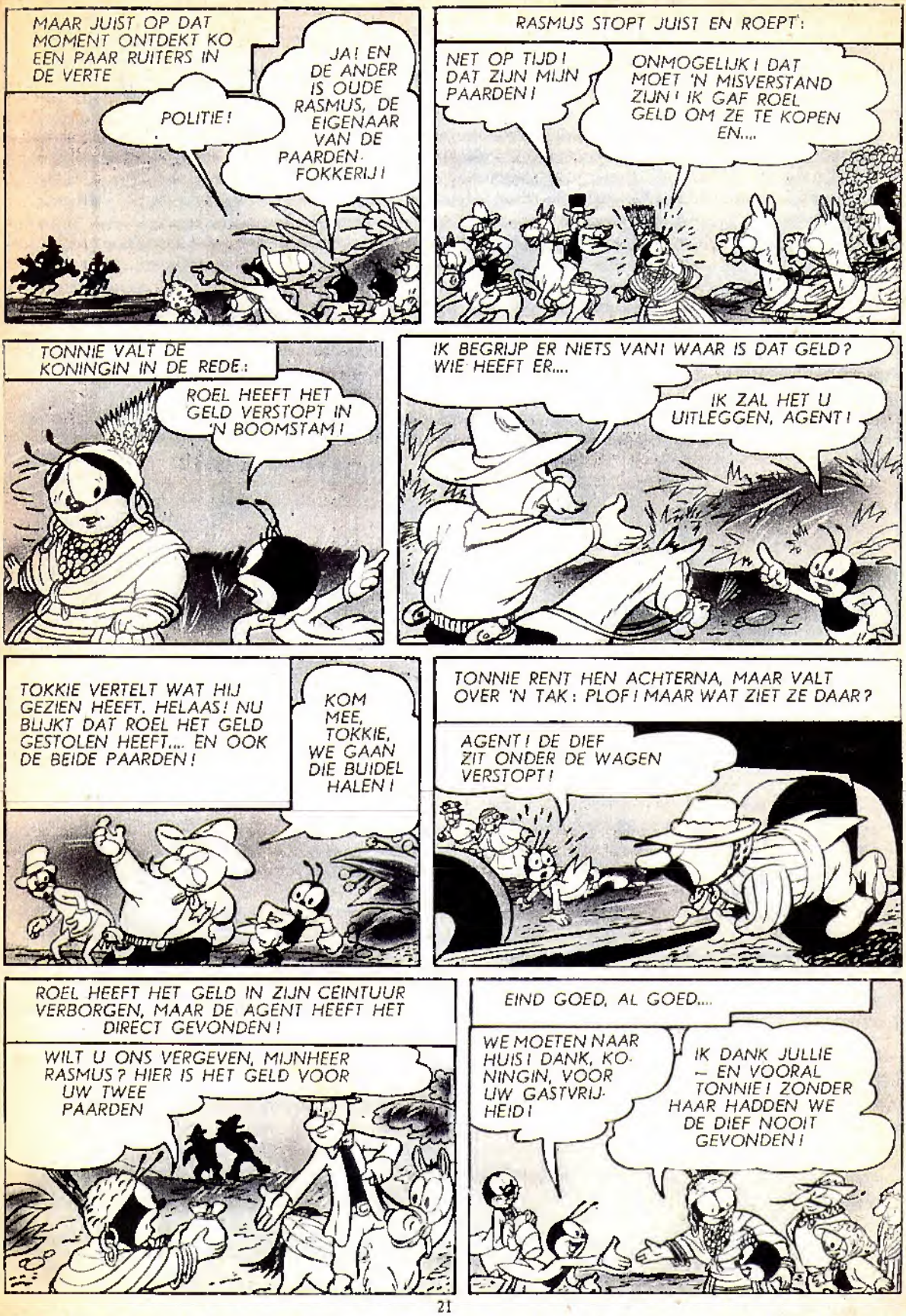
MAAR JUIST OP DAT MOMENT ONTDEKT KO EEN PAAR RUITERS IN DE VERTE
POLITIE!
JA! EN DE ANDER IS OUDE RASMUS, DE EIGENAAR VAN DE PAARDEN-FOKKERIJ!
RASMUS STOPT JUIST EN ROEPT:
NET OP TIJD! DAT ZIJN MIJN PAARDEN!
ONMOGELIJK! DAT MOET 'N MISVERSTAND ZIJN! IK GAF ROEL GELD OM ZE TE KOPEN EN....
TONNIE VALT DE KONINGIN IN DE REDE:
ROEL HEEFT HET GELD VERSTOPT IN 'N BOOMSTAM!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! WAAR IS DAT GELD? WIE HEEFT ER....
IK ZAL HET U UITLEGGEN, AGENT!
TOKKIE VERTELT WAT HIJ GEZIEN HEEFT. HELAAS! NU BLIJKT DAT ROEL HET GELD GESTOLEN HEEFT.... EN OOK DE BEIDE PAARDEN!
KOM MEE, TOKKIE, WE GAAN DIE BUIDEL HALEN!
TONNIE RENT HEN ACHTERNA, MAAR VALT OVER 'N TAK: PLOF! MAAR WAT ZIET ZE DAAR?
AGENT! DE DIEF ZIT ONDER DE WAGEN VERSTOPT!
ROEL HEEFT HET GELD IN ZIJN CEINTUUR VERBORGEN, MAAR DE AGENT HEEFT HET DIRECT GEVONDEN!
WILT U ONS VERGEVEN, MIJNHEER RASMUS? HIER IS HET GELD VOOR UW TWEE PAARDEN
EIND GOED, AL GOED....
WE MOETEN NAAR HUIS! DANK, KONINGIN, VOOR UW GASTVRIJHEID!
IK DANK JULLIE — EN VOORAL TONNIE! ZONDER HAAR HADDEN WE DE DIEF NOOIT GEVONDEN!

Vervolg v. blz. 19

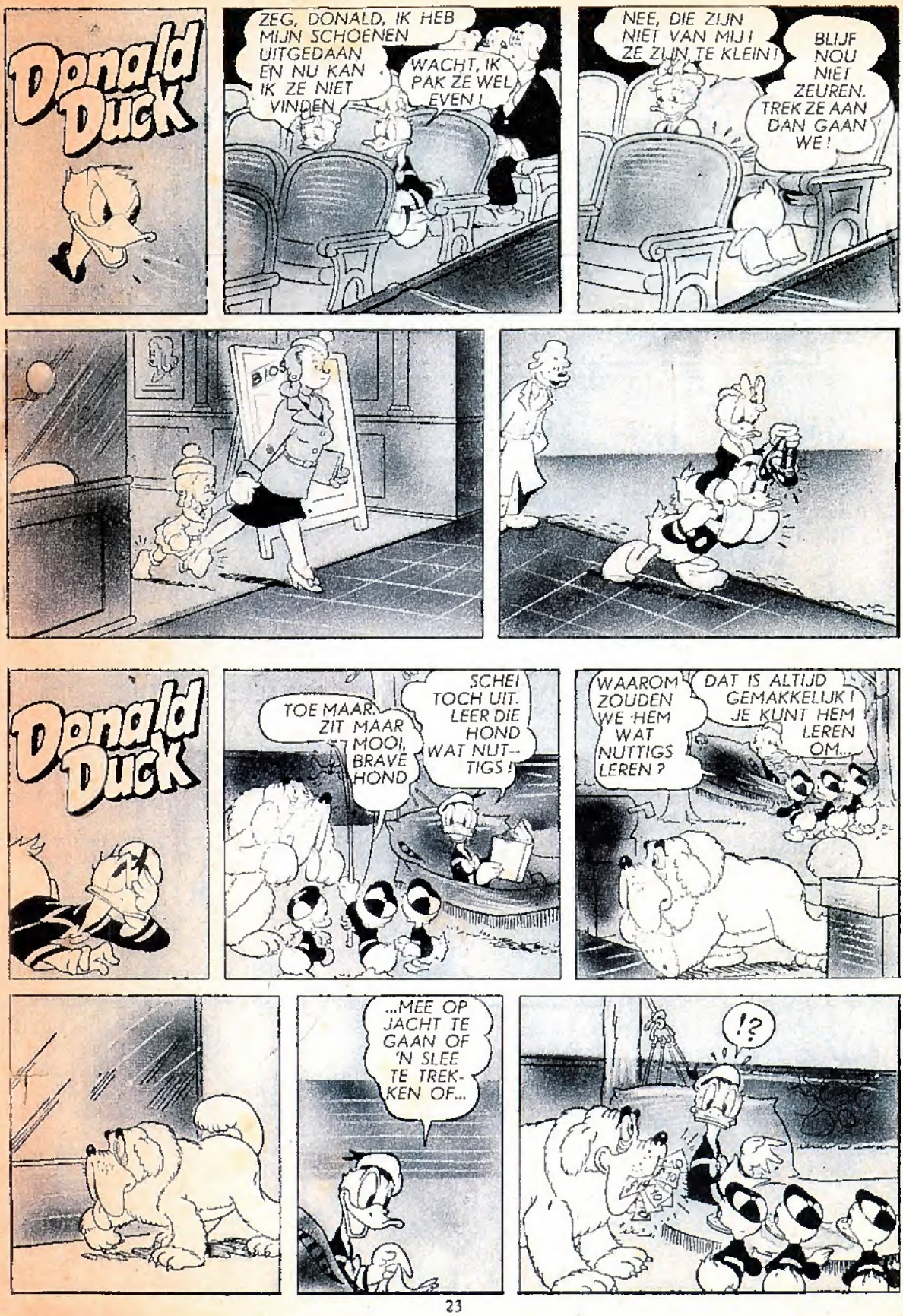
Donald Duck
ZEG, DONALD, IK HEB MIJN SCHOENEN UITGEDAAN EN NU KAN IK ZE NIET VINDEN
WACHT, IK PAK ZE WEL EVEN!
NEE, DIE ZIJN NIET VAN MIJ! ZE ZIJN TE KLEIN!
BLIJF NOU NIET ZEUREN. TREK ZE AAN DAN GAAN WE!
BIOS
Donald Duck
TOE MAAR, ZIT MAAR MOOI, BRAVE HOND
SCHEI TOCH UIT. LEER DIE HOND WAT NUTTIGS!
WAAROM ZOUDEN WE HEM WAT NUTTIGS LEREN?
DAT IS ALTIJD GEMAKKELIJK! JE KUNT HEM LEREN OM...
...MEE OP JACHT TE GAAN OF 'N SLEE TE TREKKEN OF...
!?

MICKEY MOUSE
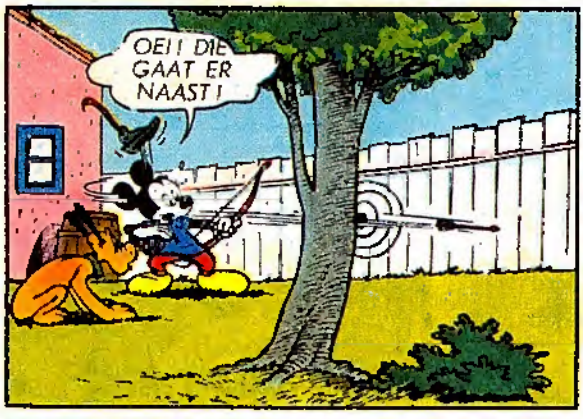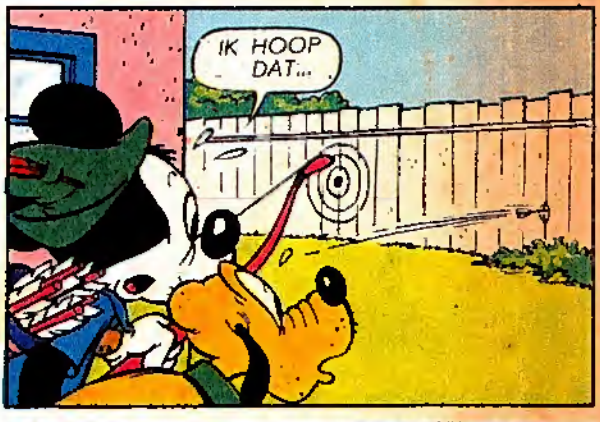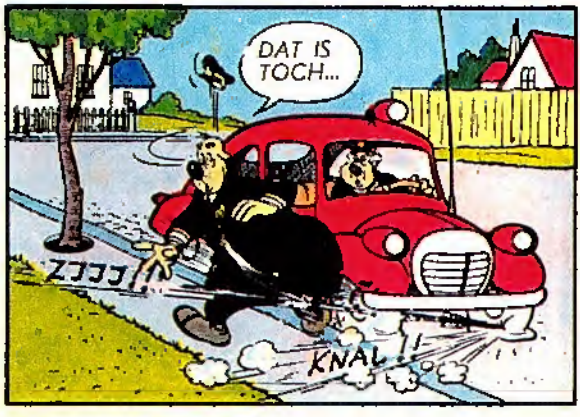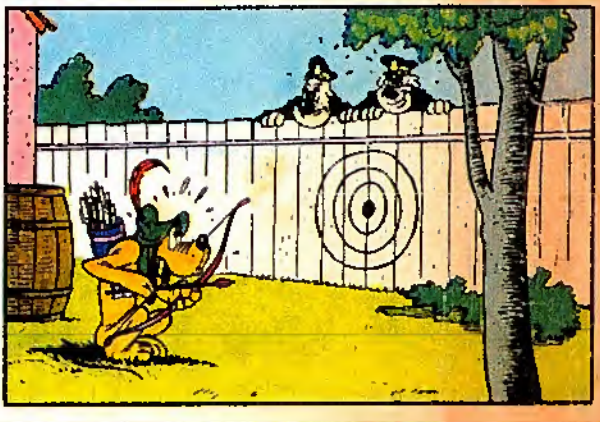
WALT DISNEY